

Kopie

Afgeleverd aan: WOONINSPECTEUR VLAAMS GEWEST
Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van
inwendige aard

Arrestnummer C / 574 / 2018
Repertoriumnummer 2018 / 1808
Datum van uitspraak 23 mei 2018
Rolnummer 2017/CO/922
Notienummer parket-generaal 2017/PGA/3556 2017/VJ11/957

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C4
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001155935-0001-0016-01-01-1

2017/PGA/3556 – 2017/VJ11/957

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

DE WOONINSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST,
met diensten gevestigd te 1210 Brussel (Sint-Joost-ten-Node),
Koning Albert II-laan 19 bus 22

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. Greet Louwet, advocaat bij de balie
Limburg

tegen

443

1.

geboren te
wonende te

op

Belg.

beklaagde

450

2.

geboren te
wonende te

op

Belgische.

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door mr. Anke Reusens, advocaat bij de balie Antwerpen, loco mr. Evangelos Vorias, advocaat bij de balie Limburg

1. Ten laste gelegde feiten

Te van 10 oktober 2013 tot en met 16 juli 2015

Als dader of mededader, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld bij artikel 20 §1 al 1 van het Decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, namelijk:

Als verhuurders

Het pand, gelegen te kadastraal gekend onder , zijnde een open bebouwing welke onderverdeeld is in twee woonentiteiten, zijnde aan het rechtergedeelte (nummer :) twee bouwlagen met een onderdakse zolderverdieping en aan het linkergedeelte (nummer : bus) een gelijkvloers met daaronder garage/berging, in (mede-)eigendom toebehorende aan en , in het bijzonder voor wat betreft het linkergedeelte met nummer : , voor bewoning ter beschikking te hebben gesteld terwijl deze woonentiteit volgens de vaststellingen van de Wooninspectie, gedetailleerd beschreven in het proces-verbaal HA.66.RW.100800-15 dd. 13.03.2015 niet voldeed aan de hoger beschreven normen inzake veiligheid, gezondheid en woonkwaliteit.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de wooninspecteur (namens het Vlaamse Gewest) en/of het college van burgemeester en schepenen conform artikel 20bis

van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, tevens het herstel te bevelen, uitvoerbaar binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak, te weten:

- te bevelen dat aan het pand een andere bestemming moet gegeven worden volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, of te bevelen dat het pand moet gesloopt worden (tenzij de sloop verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen) (het pand komt niét in aanmerking voor renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken gezien er geen stedenbouwkundige vergunning voorhanden is voor het herbestemmen van de achterbouw tot kamerwoning)
- over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 150 € per dag (aan elke veroordeelde) bij niet- uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn
- de wooninspecteur te machtigen om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien voor het geval de overtreder in gebreke blijft om de bevolen werken zelf uit te voeren, waarbij de wooninspecteur tevens gemachtigd wordt om de kosten, zoals bedoeld in artikel 17bis, §2 van de Vlaamse Wooncode te verhalen op de veroordeelde
- de uitspraak over de herstellvordering uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te : op :
nr. : en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen: 93,15 euro. De Bewaarder (get.) |

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 1 september 2017 door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, kamer 13, werd als volgt beslist:

OP STRAFGEBIED

Eerste beklagde

PAGE 01-00001155935-0004-0016-01-01-4

Verklaart beklagde schuldig aan de tenlastelegging.

Veroordeelt beklagde hiervoor tot een geldboete van 1.000,00 euro. Stelt vast dat het feit gepleegd werd na 31.12.2011, zodat art. 2 van de wet van 28.12.2011 i.v.m. de opdecimen, van toepassing is en dat deze geldboete, door verhoging met 50 opdecimen (vermenigvuldiging met 6), gebracht wordt op 6.000,00 euro.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal mogen vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek bepaald wordt op 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro.

Verklaart verbeurd het wederrechtelijk vermogensvoordeel ten bedrage van 4.625,00 euro bij equivalent.

Verwijst de veroordeelde tot de helft van de kosten van de publieke vordering, tot op heden begroot op de som van 126,92 euro.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 euro.

Tweede beklagde

Verklaart beklagde schuldig aan de tenlastelegging.

Veroordeelt beklagde hiervoor tot een geldboete van 1.000,00 euro. Stelt vast dat het feit gepleegd werd na 31.12.2011, zodat art. 2 van de wet van 28.12.2011 i.v.m. de opdecimen, van toepassing is en dat deze geldboete, door verhoging met 50 opdecimen (vermenigvuldiging met 6), gebracht wordt op 6.000,00 euro.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal mogen vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek bepaald wordt op 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro.

Verklaart verbeurd het wederrechtelijk vermogensvoordeel ten bedrage van 4.625,00 euro bij equivalent.

Verwijst de veroordeelde tot de helft van de kosten van de publieke vordering, tot op heden begroot op de som van 126,92 euro.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 euro.

Verklaart de herstellvordering van de wooninspecteur ontvankelijk en gegrond.

Beveelt eerste beklagde [ ] en tweede beklagde [ ] : het pand kadastraal gekend [ ] dat niet in aanmerking komt voor renovatie-, verbeterings-of aanpassingswerken, te herbestemmen volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij het pand te slopen, tenzij de sloop verboden is en dit binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van art. 1385 bis Ger.W, en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging, volgende op het verstrijken van voormelde hersteltermijn.

Zegt voor recht dat bij gebreke aan uitvoering door beklagden zelf, de wooninspecteur gemachtigd is om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien met kosten ten laste van beklagden op grond van art. 20 bis §7 en §8 van de Vlaamse wooncode.

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

Zegt voor recht dat melding van het vonnis zal worden gemaakt in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het : hypotheekkantoor te | onder ref. |

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d.d. 1 september 2017 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt:

- op 29 augustus 2017 door beide beklaagden tegen al de schikkingen
- op 29 september 2017 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen beide beklaagden, tegen al de schikkingen, uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt:

- op 29 september 2017 door beide beklaagden
- op 29 september 2017 door het OPENBAAR MINISTERIE inzake beide beklaagden.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 25 april 2018.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd,
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen en van de omvang van de hogere beroepen

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. Het hof stelt vast dat er een materiële vergissing is gebeurd in de akte van hoger beroep van beklaagden waarbij de datum 29 augustus 2017, 29 september 2017 moet zijn.

2. De verklaringen van hoger beroep van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

3. Het verzoekschrift van de beklaagden zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de strafmaat, de verbeurdverklaring en de herstellvordering zijn nauwkeurig.

Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd in deze zaak tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grief met betrekking tot de strafmaat is nauwkeurig.

4. Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie ontvankelijk.

4.2. Omvang van de hogere beroepen

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest strekt de rechtsmacht van het hof zich daarom uit tot de straftoemeting (inclusief de bijzondere verbeurdverklaring) en de herstellvordering.

5. Motivering ten gronde

PAGE 01-00001155935-0008-0016-01-01-4

5.1. De straftoemeting

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van elke beklaagde,
- hun gunstig strafrechtelijk verleden (beklaagden liepen beperkte veroordelingen wegens verkeersinbreuken op),
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van een gebrek aan respect voor de woonkwaliteit van hun huurders en die werden gepleegd vanuit een drang naar makkelijk geldgewin enerzijds, en anderzijds de vaststelling dat beklaagden inmiddels structurele verbouwwerken hebben uitgevoerd aan het pand,
- het verstrijken van de tijd sedert de feiten zonder dat er sprake is van het overschrijden van de redelijke termijn.

Daarom wordt elke beklaagde bestraft met een geldboete van 1.000 euro - waarvan 750 euro wordt toegekend met uitstel van de tenuitvoerlegging voor een proeftijd van 3 jaar - te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Nu elke beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten de regels inzake minimale woonkwaliteit te respecteren.

De geldboete moet de beklaagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

De omvang van de opgelegde geldboete is aangepast aan het aandeel van elke beklaagde in het onrechtmatig financieel geldgewin, en de duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Het hof gaat niet in op de ondergeschikte vraag van elke beklaagde om de geldboete volledig met uitstel van de tenuitvoerlegging op te leggen aangezien een deels effectieve bestraffing hen moet aansporen om in de toekomst dergelijke handelingen niet meer te stellen.

Het Openbaar Ministerie vorderde schriftelijk op 15 juli 2016 bij toepassing van artikel 42,3° en art. 43bis Sw. tevens de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen ten bedrage van 9.700 euro ingevolge het verhuren van de woningen.

Verwijzend naar het vonnis van de vrederechter Houthalen–Helchteren van 6 december 2016 heeft de eerste rechter terecht vastgesteld dat in de voorziene tijdsperiode door de huurders een bedrag van 9.250 euro werd betaald en geen 9.700 euro.

Overeenkomstig art. 42, 3° Strafwetboek kunnen de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen worden verbeurdverklaard.

Indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde dient de rechter de geldwaarde ervan te ramen en kan een equivalent bedrag worden verbeurd verklaard (art. 43bis Sw.). De ontvangen huurgelden zijn rechtstreekse vermogensvoordelen van de bewezen gebleven feiten. Deze huurgelden kunnen niet worden gevonden in het vermogen van de beklaagden zodat de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag.

De verbeurdverklaring van dit bedrag dringt zich op, aangezien het maatschappelijk onaanvaardbaar is dat de beklaagden voordeel zouden putten uit de gepleegde misdrijven.

Beklaagden verzoeken een bedrag van 3.075 euro in mindering te brengen verwijzend naar hoger vermeld vonnis van 6 december 2016 van het vredegericht waarbij de huurovereenkomst tussen beklaagden en de huurders werd nietig verklaard en beklaagden veroordeeld werden tot terugbetaling van een deel van de ontvangen huur als bezettingsvergoeding. De bijzondere verbeurdverklaring van rechtstreeks verkregen vermogensvoordelen is een facultatieve straf. Voor de raming van deze vermogensvoordelen kan het hof zich richten op de "bruto"-bedragen en hoeft het de vergoedingen die beklaagden desgevallend op burgerrechtelijk gebied zijn verschuldigd niet in mindering te brengen. Bovendien tonen beklaagden niet aan dat zij effectief deze gelden hebben gestort aan de vroegere huurders zodat de eerste rechter terecht het illegaal vermogensvoordeel heeft begroot 9.250 euro. Het is overigens ook niet duidelijk of dit vonnis gezag van gewijsde heeft.

Door de procureur des Konings werd *bewaarend beslag bij equivalent* gelegd op de tegoeden op de rekening | | (op naam van beide beklaagden) en op 21 december 2015 werd er een bedrag van 2.894,43 euro gestort op de rekening van het | | (stuk 150).

Het hof verklaart derhalve verbeurd als illegale vermogensvoordelen het bedrag van 9.250 euro waaronder begrepen het in beslag genomen geld op de rekening 1490 ten belope van 2.894, 43 euro, gestort op de rekening van het

Aangezien de verbeurdverklaring een straf is, dient zij -- rekening houdend met het persoonlijk karakter van de straf -- opgelegd te worden aan elke beklaagde afzonderlijk. Rekening houdend met het aandeel van elke beklaagde bij de feiten en rekening houdend met de vaststelling dat elke beklaagde rechtstreeks, dan wel onrechtstreeks, voordelen heeft genoten uit de ontvangen huuropbrengsten, wordt in hoofde van elke beklaagde 1/2 van 9.250 euro verbeurd verklaard, zijnde elk 4.625 euro.

Aangezien de feiten werden gepleegd voor en na 18 april 2014, datum van inwerkingtreding van artikel 52 van de wet van 11 februari 2014 houdende diverse maatregelen ter verbetering van de invordering van de vermogensstraffen en de gerechtskosten in strafzaken (BS 8/04/2014), kan deze verbeurdverklaring enkel effectief en niet met uitstel van de tenuitvoerlegging worden opgelegd.

5.2. De herstellvordering

De wooninspecteur stelde een herstellvordering in op 13 maart 2015 overeenkomstig artikel 20bis, §1 Vlaamse Wooncode, wat volgens hem impliceert:

- aangezien het pand | | , niet in aanmerking komt voor renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken, aan beklaagden het bevel te geven tot herbestemming, volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij tot sloping, tenzij de sloop verboden is, en dit binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging, volgend op het verstrijken van voormelde herstelltermijn.

Bij schrijven d.d. 15 april 2015 aan het Openbaar Ministerie (stuk 91) sloot het college van burgemeester en schepenen van de gemeente | | - | | , zich aan bij de herstellvordering van de wooninspecteur.

De wooninspecteur ontving een melding van herstel en ging ter plaatse op 22 maart 2018. De wooninspecteur stelde vast dat de opdeling van de woning ongedaan werd gemaakt, doch dat de woning nog in renovatie is en niet voldoet aan de normen van art. 5 van de Vlaamse Wooncode.

De wooninspecteur wijzigde dan ook zijn herstelvordering en vorderde in de besluiten neergelegd ter griffie op 3 april 2018 aan beklaagden het bevel te geven tot herstel van alle gebreken aan het pand gelegen te | zodat dit pand integraal voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten van art. 5 van de Vlaamse wooncode en dit binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak op straffe van een dwangsom van 150 euro.

De herstelmaatregelen van artikel 20bis Vlaamse Wooncode beogen als een bijzondere vorm van teruggave, de gevolgen van de door artikel 20, §1 Vlaamse Wooncode bedoelde misdrijven teniet te doen en de krachtens artikel 5 Vlaamse Wooncode vastgestelde vereisten en normen te verwezenlijken. Uit de tekst van de artikelen 5, 20 en 20bis Vlaamse Wooncode, hun ontstaansgeschiedenis en de doelstellingen van de decreetgever volgt dat het gevorderde herstel in hoofdorde tot integraal herstel moet strekken, dit wil zeggen tot het wegwerken van alle gebreken aan het onroerend goed teneinde het te laten voldoen aan de vereisten en normen vastgesteld krachtens artikel 5 Vlaamse Wooncode. Behoudens een vastgesteld integraal herstel, mag de vordering slechts worden afgewezen in het geval van kennelijke onredelijkheid.

Indien het integraal herstel, dat strekt tot het wegwerken van alle gebreken aan het onroerend goed teneinde het te laten voldoen aan de vereisten en normen vastgesteld krachtens artikel 5 Vlaamse Wooncode, als principiële herstelmaatregel volgens de rechter niet mogelijk is, dient de alternatieve maatregel van de herbestemming of de sloop te worden bevolen.

Beklaagden hebben weliswaar de 2 afzonderlijke deelwoningen weggewerkt waardoor het pand één woning werd, maar het pand is nog steeds in renovatie. Zoals blijkt uit proces-verbaal van 22 maart 2018 werden er door de wooninspecteur nog gebreken vastgesteld aan de elektrische installatie, het buitenschrijnwerk en was er nog sprake van vochtproblemen in de traphal, aan de buitenmuren en in de kelder. De wooninspecteur stelde aldus nog 15 strafpunten vast aan het gebouw en 30 minpunten aan de woning.

De gewijzigde herstelvordering is aldus nog steeds actueel. Er ligt immers geen proces-verbaal van uitvoering voor zoals bedoeld in artikel 20bis, §6 Vlaamse Wooncode.

Deze gewijzigde herstelvordering van de wooninspecteur is zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door beklaagden gepleegde misdrijven. Deze herstelvordering is gemotiveerd vanuit het

oogpunt van elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten en is derhalve niet kennelijk onredelijk.

Gelet op de inmiddels verstreken tijd sinds de gepleegde feiten, bepaalt het hof de termijn voor het uitvoeren van de werken op 10 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gegaan van huidig arrest teneinde beklagden de gelegenheid te geven zich aan de hen opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het hof acht het gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 150 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagden wordt overgegaan tot het uitvoeren van de werken zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Er wordt geen bijkomende dwangsomtermijn opgelegd. Het opleggen van een dwangsom is noodzakelijk gezien de eerste vaststellingen reeds dateren van 21 februari 2014 en de gebreken nog steeds niet zijn hersteld.

Gelet op de actuele situatie ziet het hof geen dwingende redenen om dit arrest uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 42, 43, 43bis, 50, 66 van het Strafwetboek
- 1, 2, 5, 15, 20 §1, 20bis en 20ter van het decreet van 15 juli 1997
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 59 en 60 van de programmawet van 25 december 2016
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017

- 6 van het KB van 26 april 2017
- 1, 8 van de wet van 29 juni 1964

7. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart het hoger beroep van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis mits deze wijzigingen:

Veroordeelt elk van beide beklaagden tot een geldboete van DUIZEND EURO gebracht op ZESDUIZEND EURO door verhoging met 50 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO gebracht op VIERDUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 50 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van ACHTENZESTIG DAGEN, zodat een gedeelte van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO gebracht op DUIZENDVIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van TWEEËNTWINTIG DAGEN effectief blijft;

Verklaart het bedrag van NEGENDUIZEND TWEEHONDERDVIJFTIG EURO - waaronder begrepen het in beslag genomen geld op de [ ] rekening [ ] ten belope van TWEEDUIZEND ACHTHONDERDVIERGENNENEGENTIG EURO en DRIEËNVEERTIG CENT gestort op de rekening van het [ ] - verbeurd als illegale vermogensvoordelen op grond van art. 42, 3° Strafwetboek, hetzij het bedrag van VIERDUIZEND ZESHONDERDVIJFENTWINTIG EURO per beklagde;

PAGE 01-00001155935-0014-0016-01-01-4

Veroordeelt elk van de beide beklaagden tot betaling aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van een bijdrage van TWINTIG EURO;

Herstellvordering

Hervormt het bestreden vonnis als volgt:

Beveelt de beklaagden om werken uit te voeren aan het pand gelegen te
|
| kadastraal gekend onder
| , om de woning te laten voldoen aan de vereisten en normen,
vastgesteld met toepassing van artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997, binnen een termijn
van TIEN MAANDEN vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval dat de herstelmaatregelen door de overtreder niet binnen 10 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest worden uitgevoerd, zoals hiervoor gezegd, dat de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente |
| ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklaagden, op grond van art. 20bis §7 van het decreet houdende de Vlaamse Wooncode;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden hoofdelijk voor het geval dat aan de veroordeling tot het uitvoeren van de herstelmaatregelen niet wordt voldaan, tot betaling aan de wooninspecteur/het college van burgemeester en schepenen van de gemeente | van een dwangsom van HONDERDVIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de overige kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 394,65 euro.

PAGE 01-00001155935-0015-0016-01-01-4

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, kamer C4, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 23 mei 2018

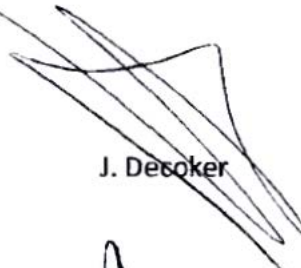
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

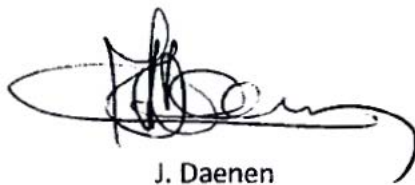
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

J. Daenen

L. Knapen

